

Katoliški glas

Settimanale - Spedizione in abbonamento postale - Gruppo I°/70% - Autorizzazione DCSP/I/1/40509/91/5681/102/88/BU DEL 12.11.1991
 Redazione - Uredništvo: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorizia - Gorica - Tel. 0481/533177 - Fax 536978 - Poštni t/rn 11234499

TAXE PERÇUE	GORIZIA
TASSA RISCOSSA	ITALY

Milan Kučan in Lojze Peterle pri papežu Janezu Pavlu II.

Predsednik Republike Slovenije Milan Kučan in zunanji minister Lojze Peterle sta bila s soprogama in uradnim spremstvom uradno in slovesno sprejeta v Vatikanu v petek, 19. februarja.

Odlična gosta sta spremljala še g. Štefan Falež, veleposlanik pri Sv. Sedežu, g. Peter Toš, svetovalec v zunanjem ministrstvu, g. Dimitrij Ivanov, šef protokola Predsedstva Republike, ter ga. Tanja Kolenc-Koprivc.

Ko je predsedniški sprevod prišel na dvorišče sv. Damaza, se je po protokolarnem pozdravu oglasila himna slovenske države. Nato je sprevod v spremstvu vatikanskih prelatov šel v zasebno papeževo knjižnico, kjer je bil najprej zasebni sprejem, ki je trajal približno 32 minut, nakar je sveti oče takole spregovoril v slovenskem jeziku:

Gospod predsednik!

1. Izražam Vam najprisrčnejšo dobrodošlico in se Vam zahvaljujem za vljudne besede, ki ste mi jih namenili.

Vašega današnjega obiska sem posebej vesel ne samo zato, ker je to prvi obisk predsednika svobodne in neodvisne države Slovenije pri Apostolskem sedežu, ampak tudi zato, ker izraža in potrjuje starodavne vezi vere, ki povezujejo večino slovenskega ljudstva s katoliško Cerkvijo.

Slovenski narod, dedič tisočletne nelahke zgodovine, danes živi čas velikih pričakovanj in upanj. Čeprav je močno branil svojo lastno kulturno identiteto, je dolga stoletja ostal v senci večjih držav; nasprotno pa danes priteguje nase pozornost mednarodne skupnosti s svojo značilno politično in institucionalno podobo.

Slovenija brez dvoma ni prišla ne pripravljena do tega zgodovinskega cilja. Če je izbrala nelahko pot popolne samostojnosti in se pri tem soočala z nemajhnimi problemi pravnega, družbenega in gospodarskega reda na notranji in mednarodni ravni, je to storila zato, ker ve, da more na tej novi poti zastaviti bogastvo zrele politične sposobnosti, skupaj z zavestjo o svoji kulturi, o svoji verosti, o svoji umetnosti, o svojih tradicijah, skratka skupaj s tisto dediščino vrednot, ki nek narod oblikujejo še pred pravno in politično ureditvijo.

Gre za izbiro, ki jo Cerkev jemlje na znanje z dolžnim spoštovanjem. Narodne identitete predstavljajo same po sebi veliko bogastvo tudi — in morda še bolj — v svetu, kot je naš, ki je ob medsebojni bližini narodov poklican k vedno tesnejšemu sodelovanju.

2. Slovenija, kakršna se kaže iz svoje sedanje Ustave, tudi ve, da je državna samostojnost pomembna, ne pa absolutna vrednota. V pretekli in nedavni zgodovini, pa vse do naših dni se je domoljubje premenokrat izrodilo v zaprte in napadalne nacionalizme, prinašalce solza in krvi.

To je torej odločilen izziv zgodovinskega trenutka, ki ga živi človeštvo. Da ne bi ponavljali napak, ki so v preteklosti boleče obteževale evropsko in svetovno zgodovino, je treba močno poudariti, da so ljudje z njihovim neodtujljivim dostojan-

se zahteva skladno stekanje kulturnih in družbenih sil dežele, ki se morajo čutili poklicane dati dejaven doprinos k izgradnji nove državne stvarnosti, čeprav v spoštovanju lastne izvornosti.

Cerkev je pripravljena izpolniti svojo vlogo. Njena pripravljenost sledi usmerjenosti, ki jo je pred tridesetimi leti začrtal drugi vatikanski cerkveni zbor v konstituciji »Veselite in upanje«, ki njeno vlogo v družbi označuje takole: »Posebno poslanstvo, ki ga je Kristus zaupal svoji Cerkvi, sicer ni političnega, gospodarskega ali družbenega reda; cilj, katerega ji je določil, spada namreč v verski red. Toda prav iz tega verskega poslanstva samega pritekajo naloge, luč in moči, ki morejo pomagati k temu, da se človeška družba gradi in utrjuje v skladu z božjo postavo« (CS 42).

Slovenija, ki je v svoji Ustavi uzakonila ločitev med državo in verskimi skupnostmi (prim. 7. člen), ve, da lahko računa na dejavno sodelovanje katoliške skupnosti, ki ne zahteva zase nobenih privilegijev in se noče vmešavati v področja, za katera ni pristojna. Ko se Cerkev v mejah družbene ureditve, ki je v veljavi, poslužuje s pravomočnimi dogovori zakonjenih možnosti, ne išče drugega, kakor le svobodo pri oznanjevanju evangelija. Prostor, ki ga zahteva zase, ni prostor oblasti, ampak služenja, kajti njen cilj je pomagati ljudem do srečanja z Bogom. Ona družinam kaže skrivnost edinosti, mladim pa globok smisel življenja; blizu je bolnikom in gre naproti ubogim; hoče vzgajati za mir in pre-

v skupno dobro vseh prebivalcev. Med temi strukturami bi rad posebej omenil kulturne in vzgojne ustanove, najprej pa zaslužno Teološko fakulteto v Ljubljani.

4. Ko se Vam ob koncu zahvaljujem za Vaš obisk, želim, naj bi se v odnosih med Cerkvijo in državo Slovenijo še bolj utrdila perspektiva vzajemnega spoštovanja in iskrenega sodelovanja, morebitne probleme pa naj bi reševali z vedrim in konstruktivnim dialogom.

Gospod predsednik! Prosim Vas, da posredujete te moje misli Vašemu

narodu. Naj Slovenija tudi po moralnem doprinosu krščanske skupnosti premosti neizogibne težave sedanjega »preporoda« in dosega vedno višje cilje pristne demokracije in omike. Na ves slovenski narod kličem božjo pomoč in varstvo deviške Božje Matere in mu zagotavljam svojo gorečo molitev za to, da bi bič vojne ostal daleč od Slovenije.

Pridruživ se skupni prošnji verujočih h Gospodu, da bi kmalu prišlo do poštenega in pravičnega miru na vsem balkanskem ozemlju.

Te želje spremlja moj blagoslov.

Po papeževem govoru je spregovoril predsednik Milan Kučan

Vaša Svetost, v imenu slovenskega naroda in države Slovenije Vam za Vaše delo, ki ga opravljate z željo, da bi med ljudmi zavladala mir in blaginja, izražam globoko spoštovanje. Najiskreneje se Vam zahvaljujem za sprejem na današnji obisk. Prepričan sem, da je prvi obisk predsednika mlade Republike Slovenije pri Vaši Svetosti potrditev globokega prijateljstva in spoštovanja med Republiko Slovenijo in Svetim Sedežem, kakršno se je izpričalo že v prelomnih dneh življenja naše mlade države in še posebej v času velikih preizkušenj pred njenim mednarodnim priznanjem. Za Vašo načelnost in naklonjenost, s katero je Vatikan prej kot katerakoli druga država priznal Slovenijo in s tem pravico slovenskega naroda do samoodločbe, smo Vam iskreno in globoko hvaležni.

Slovenija izjemno ceni Vaša prizadevanja za mir v svetu in Vaš prispevek k reševanju zapletenih problemov sodobnega sveta, posebej tudi tragičnih razmer na Balkanu oziroma v državah nekdanje Jugoslavije. Pravočasno priznanje Republike Slovenije s strani Vatikana, ki so ga verniki in državljani Republike Slovenije sprejeli kot znak globoke in naklonjenega razumevanja ljudske volje ter temeljitega poznavanja razmer pri nas, je bilo izjemnega pomena tako za proces mednarodnega priznavanja naše države in preprečevanja stopnjevanja konfliktov na naših tleh, kakor tudi za krepitev načelnih stališč do jugoslovanske krize v mednarodni politiki.

V zadovoljstvo mi je, da lahko Vašo Svetost obvestim, da se odnosi med državo in Cerkvijo v Republici Sloveniji urejajo v skladu z načeli vzajemnega spoštovanja. Vsa odprta vprašanja so na dobri poti, da bodo rešeni demokratično, ob spoštovanju človekovih pravic ter v korist strpnega sožitja vseh verujočih in drugače mislečih ljudi v naši družbi. Mlada slovenska država si bo

prizadevala v polni meri uveljaviti načela pravne države, napisana v ustavi, in v tem okviru omogočiti Rimskokatoliški Cerkvi, da živi in deluje znotraj naših meja kot del univerzalne svetovne občestva.

Hkrati Vam izražam iskreno zadovoljstvo, ker tudi Cerkev z razumevanjem in posluhom pristopa k problemom, s katerimi smo soočeni.

Vaša Svetost, želel bi posebej poudariti tudi naše spoštovanje prizadevanj Rimskokatoliške Cerkve za varovanje izročil jezika in kulture delov slovenskega naroda, ki živijo kot manjšine v Italiji, Avstriji in na Madžarskem. Skozi zgodovino se je Cerkev na naših tleh pravično opredelila proti raznarodovalnim pritiskom in prepričani smo, da bo branila pravice nacionalnih manjšin tudi v prihodnje.

Razvejane humanitarne dejavnosti Svetega Sedeža in ustanov Rimskokatoliške Cerkve širom sveta tudi v naši državi lajšajo skrb za številne begunce iz Bosne in Hercegovine in drugih zaradi vojne prizadetih in ogroženih območij. Zagotajlamo Vam, da se je Slovenija po svojih močeh vselej pripravljena aktivno vključevati v procese, ki naj čimprej zagotovijo mir v Bosni in Hercegovini, saj gre za konflikt, ki zagotovo ne ogroža le držav v neposredni sosesčini, ampak ogroža mir in varnost evropske celine in vsega sveta.

Sodimo, da je prispevek Svetega (se nadaljuje na 2. strani)

Sv. oče nagovarja slovensko delegacijo

dostojanstveno življenje, v kateri bodo varovane in cenjene narodne manjšine in v kateri bo vsakomur dano doprinesiti lasten prispevek k skladnemu razvoju dežele, v demokratičnem in mirnem prizadevanju.

3. Vendar pa kot kaže izkušnja, uresničenje še tako dobro sestavljene načrta ni brez težav in ovir. Od vseh se torej zahtevata dobra volja in smisel za skupno dobro; posebej

žeti s tem duhom vse izraze življenja naroda; hoče dati razumeti, da je nujno potrebna solidarnost in da je vsako človeško življenje sveto.

Gospod predsednik! To je svojstven doprinos, ki ga Cerkev želi dati deželi, katere najvišji predstavnik ste Vi. Cerkev nima nobenih političnih ambicij, ampak usmerja svoje prizadevanje za evangelizacijo ter uporabo njej lastnih pastoralnih struktur

ŽIVIMO S CERKVIJO!

Mučenci pričevalci za Kristusa

V torek, 23. februarja, je bil god svetega Polikarpa, ki je bil velik svetnik in ga danes uvrščamo med apostolske očete, to je med tiste, ki so bili v posebnih odnosih s samimi apostoli. Apostol in evangelist Janez ga je namreč postavil za škofa v Smirni v Mali Aziji (danes Izmir v Turčiji). Polikarp se je rodil leta 68-69 in je umrl mučeniške smrti 23. februarja leta 135-56. Napisal je več pisem; ohranjeno pa je le njegovo pismo Filipljanom. Cerkev božja v Smirni se je zavedala apostolske veljave in veličine Polikarpovega učenja in pričevanja, ki ga je ta sveti škof nato zapečatil s svojo krvjo.

Ohranjen je verodostojen zapis o njegovem mučeništvu. Poročilo v grškem izvirniku se je ohranilo v več rokopisih in v starem latinskem prevodu. »Za nas je še bolj dragoceno »Trpljenje sv. Polikarpa«, v katerem neminljivo žari Polikarpova oseba — zvezda prvega reda na nebu antične Cerkve in v nebeškem kraljestvu — in nas vodi k apostolskim izvirom krščanskega verovanja in življenja.« (Pojavnik).

»Trpljenje sv. Polikarpa v Smirni« v slovenskem prevodu je natisnjeno v knjigi »Kristusovi pričevalci« (Mohorjeva, Celje 1983).

Pri sodnem zaslišanju je prokonzul zahteval, naj Polikarp prekolne Kristusa. Polikarp mu je odgovoril: »Šestinosedemdeset let mu služim in ni mi storil nič žalega. Kako morem preklesti svojega kralja, ki me je odrešil!«

V isti knjigi je natisnjeno »Trpljenje sv. Perpetue in Felicite«. Ta spis pripoveduje o mučeništvu pe-

tih katehumenov v Kartagini v Severni Afriki, ki so umrli kot mučenci leta 203. Poročilo priča o živosti Cerkve v Afriki v začetku 3. stoletja. Posebno dramo v drami trpljenja doživlja mlada mati Perpetua. Njen oče jo hoče odtrgati od mučeništva in s tem od vere in Kristusa. Pri tem se sklicuje na ljubezen, ki naj bi jo Perpetua izkazovala njemu in svojemu sinčku. A Perpetua pravilno ljubi svojega očeta in svojega otroka, ker bolj ljubi Kristusa kot svoje drage. Zato gre v mučeniško smrt. Tudi Felicita, ki je v ječi rodila deklico, ne zaostaja za Perpetuo v ljubezni do Kristusa. Zato tudi ona pretrpi za Kristusa mučeništvo.

Njun praznik obhajamo 7. marca. **I.šk.**

Cerkveni zakon

V zadnjih časih se po časopisih veliko piše o razsodbi kasacijskega sodišča v Rimu, ki je razglasilo, da je neki cerkveno sklenjen zakon neveljaven. Tu ni šlo za razporoko (divorzio) ali za razveljavitev sklenjenega zakona. Šlo je za sodni proces pred civilnim sodiščem, ki je razglasilo, da je bil določeni cerkveni zakon neveljavno sklenjen, da ni bil pač pravi zakon.

Preprostemu človeku so te »podrobnosti« težko umljive. Vsekakor je ta korak, ki si ga je dovolilo sodišče, nezakonit. Po cerkvenem zakoniku in po določilih konkordata med Sv. sedežem in italijansko državo so za zakone sklenjene v Cerkvi pristojna cerkvena sodišča. Vatikanske oblasti so že protestirale in zadeva je šla pred vrhovno ustavno sodišče, ki naj bi pač razveljavilo odločitev kasacijskega sodišča.

Salezijanski zavod v Veržeju

Salezijanci so imeli v Veržeju velik zavod s privatno nižjo gimnazijo predvsem za svoje poklice. Zadnja leta pa so gojenci opravljali razredne izpite na državnih gimnazijah, da jim je ostala odprta pot za nadaljevanje študija, če se niso odločili za vstop v salezijansko družbo. Zavod je deloval do začetka zadnje vojne.

Zavod je bil podržavljen, a sedaj vrnjen. Trenutno je v njem prehodni zbirni center za begunce iz Bosne, vendar bo v nekaj mesecih izprazen.

Postna postava za leto 1993

Svojim vernikom Cerkev za postni čas določa tudi posebne oblike spokornosti.

1. Post, ki je v tem, da se le enkrat na dan do sitega najemo in zdržek od mesnih jedi na pepelnično sredo in veliki petek.

2. Samo zdržek od mesnih jedi je na vse petke v letu. Zunaj postnega časa smemo zdržek od mesnih jedi zamenjati s kakim drugim delom pokore ali ljubezni do bližnjega.

Zdržek od mesnih jedi veže vernike, ki so izpolnili 14. leto, post (da se smemo le enkrat na dan do sitega najesti) pa veže od izpolnjenega 18. do začetka 60. leta.

Kadar je na petek praznik (cerkveni ali državni) ali kakšna slovesnost v družini (poroka, pogreb), post in zdržek odpadeta.

Vojna in pustovanje

Mnoga italijanska mesta so sprejela begunce iz bivše Jugoslavije, Trst pa je izostal. Koliko teh sedanjih beguncev je pred leti prihajalo v Trst in puščalo mestu veliko denarja in s tem mastne dobičke. Govorilo se je o milijardah lir na mesec.

Za nami je pustno vzdušje, ki je zajelo tudi naše kraje. Ob Zalivski vojni so ljudje prekinili pustno veselje. Toda tega letos ni bilo. Še posebno moti, in bi rekel, da žalosti ugotovitev, koliko denarja so potrosile naše slovenske vasi (in tudi onstran meje) za pustne zabave. In vendar nas le malo ur vožnje loči od vojnega področja; od kraja smrti skoraj izključno civilnega prebivalstva; od kraja nasilja nad ženskami; od kraja načrtnega rušenja vasi, cerkva, bolnic itd.; od kraja hiranja in smrti zaradi lakote; od kraja, kjer ni niti vode in kjer človek tvega svoje življenje, ko gre po vodo; od kraja — in to je še bolj grozno — kjer nedolžni otroci in ostareli umirajo od lakote in mraza.

Trst, in še posebno mestni in okoliški Slovenci smo tokrat zapravili priložnost za učinkovitejša dejanja v korist beguncem (možnosti je nešteto), s čimer bi pokazali svojo humanost, verni pa še svojo krščansko doslednost.

Podpis

Prešernove proslave

Cenjeno uredništvo!

Na straneh Katoliškega glasa sem v zadnjih dveh številkah pogrešala objavo govora — v celoti ali vsaj v odlomkih —, ki ga je imela na Prešernovi proslavi v Gorici prof. Marija Češčut. Gre za tehtne in izbrane misli, ki jih je vredno in potrebno objaviti, da bi jih lahko brali in o njih razmišljali tudi tisti naši ljudje pri nas in po svetu, ki se proslave niso mogli udeležiti. Še je čas za to. Isto velja za govora, ki sta jih imela na podobnih proslavah v Trstu pro-

BESEDA BRALCEM

fesorja Pavle Merku in Tomaž Simičič, da omenim samo nekatere. Primeren in smotern izbor iz takšnih besedil bi bil mnogim v spodbudo in razmislek o nas samih, o naši stvarnosti in o naši bodočnosti.

Prepričana sem, da nisem izrazil samo svojega mnenja in želje.

S spoštovanjem
Lojzka Bratuž

Poročilo o govoru prof. Marije Češčut na Prešernovi proslavi v Gorici smo prinesli. Govor gotovo zasluži tudi objavo, a mi smo ga odložili, ker je bilo slavje že mimo.

Katoliški glas je tednik, zato nima toliko prostora na razpolago za objavo najvažnejših govorov ob Prešernovi proslavi.

Različno poročanje

Zdi se mi, da Primorski dnevnik ob poročanju o srečanju Colombo-Peterle v Gorici (16.2.93) ni mogel skriti svoje nesimpatije do sedanjega slovenskega zunanjega ministra.

In to do take mere, da poročanje meji že na dezinformacijo. Komu tako poročanje koristi, ni prav jasno. Mogoče samo dr. Ruplu, ki je dva tedna po umestitvi zunanjega ministra sklical tiskovno konferenco in očital Peterletu, da nima vizije. Pa poglejmo, kako poročata o istem dogodku Primorski dnevnik in Slovencem nenaklonjeni Il Piccolo.

Primorski dnevnik: »... novinarji so obkrožili Colomba in mu zastavili zelo enostavno vprašanje: "Govorili ste o reviziji Osima; ali je meja za vas dokončna?" Odgovor ni bil tako enostaven. Italijanski zunanji minister je dejal, da Osimski sporazum ne govori o meji, dodal pa je, da režim meja določa helsinška listina, ki je zelo jasna, saj dopušča, da se meje spreminjajo, ampak samo sporazumno.«

Il Piccolo: »... toda o eni stvari je bil Colombo zelo jase (chiarissimo): govorilo se bo o vsem, toda ne o me-

jah. Ob prvem vprašanju na to temo italijanski minister izgubi potrpljenje, cepeta, piha, se jezi na časnika kot na nepazljivo učence.

«Govorimo zelo jasno, tako kot sem govoril v parlamentu in se izognimo vsaki obliki dvoumnosti in provokacije. Mi smo rekli, da teme, ki se tiče meja, ne uravnava Osimo, ampak jo za vse države ureja helsinški sporazum. Meje so torej nedotakljive, razen če ni nekega sporazuma med obema državama.«

Za nas pa je zelo zanimiva sodba italijanskega časnika o Peterletu. Prav je, da jo navedemo dobesedno: »Predvsem glede manjšin se zdi zelo katoliški (catholicissimo) Peterle veliko trša kost od njegovega predhodnika Dimitrija Rupla. Iz Ljubljane prihajajo glasovi — še ne potrjeni — o njegovi zahtevi o dveh zagotovljenih sedežih v parlamentu za Slovence v Italiji.«

Podpis

Papež ne vabi

Cenjeno uredništvo!

Slovenski mediji so poročali, in to večkrat, da je papež Janez Pavel II. povabil predsednika Kučana v Vatikan.

Zdi se mi, da to ni vatikanska praksa. Kakšna je torej običajna pot Vatikana?

F.M.

Večkrat, kadar pišejo laiki o cerkvenih zadevah, opažamo veliko nevednost. Lahko bi oprostili osnovnošolcem, ne pa časnikarjem, pa naj bodo le... poklicni. Manjka jim veliko verske in cerkvene izobrazbe, zato beremo, če že ni hudobija, veliko netočnosti.

Torej, kakor ste sama omenila, papež ne vabi, posebno če gre za politične osebnosti. Politiki samo prosijo za avdienco ali sprejem, nato sporazumno — Vatikan in posamezna država — določita dan in sestavo spremstva. Tako je bilo tudi s sprejemom slovenskega državnega vodstva.

Romanje naših škofij k sv. očetu

Ob prvi obletnici obiska sv. očeta Janeza Pavla II. v naši deželi bo skupno romanje iz štirih škofij naše dežele v Rim. Našim škofom je papež obljubil posebno avdienco škofijskih skupnosti dne 15. maja. S tem bomo sv. očetu vrnili njegov obisk pri nas.

S škofi bodo poromali verniki iz goriške, tržaške, videmske in pordeonske škofije.

Nadškof Battisti 20 let na čelu videmske škofije

V nedeljo, 21. februarja, je videmska nadškofija slovesno obhajala dvajsetletnico prihoda nadškofa Alfreda Battistija na čelo nadškofije. Slovesno bogoslužje je bilo v stolnici ob 18. uri.

Nadškof Battisti je po rodu Padovan, ker se je rodil blizu Padove 17. jan. 1925; v mašnika je bil posvečen leta 1947. Po raznih službah v domači škofiji je bil imenovan za nadškofa v Vidmu 13. dec. 1972; skofovsko posvečenje je prejel v videmski stolnici 25. febr. 1973. Poteka torej 20 let njegove skofovske službe in vodstva te velike nadškofije.

V tem času je nadškof doživel potres v Furlaniji leta 1976 in obnovo po potresu. Leta 1975 je zbral škofijsko duhovščino na zborovanju, na katerem so izdelali pastoralni dokument, ki ima to posebnost, da je v liturgijo uvedel uporabo furlanščine in slovenščine poleg italijanščine. S tem so na zborovanju priznali, da videmska škofija ni »italianissima«, temveč da živijo v njej razne narodnosti, ki imajo enakovredno pravico in dostojanstvo v Cerkvi. Ta

Sv. oče in nadškof Alfredo Battisti dokument je tem pomembnejši, ker popravlja krivice, ki so jih zagrešili Battistijevi predniki do Slovencev v nadškofiji. O tem piše že dalj časa Dom na podlagi dokumentov in pričevanj.

Zadnje veliko dejanje v škofiji je bil lanski obisk sv. očeta v naši deželi, ki se je zaključil prav v Vidmu.

Kot Slovenci moramo priznati, da je Alfred Battisti po letu 1859, ko je Beneška Slovenija prišla pod Italijo, prvi nadškof, ki v besedi in dejanju ščiti tudi svoje vernike slovenskega jezika.

Govor Milana Kučana

(nadaljevanje s 1 str.)

Sedeža na področju varovanja človekovih pravic, varovanja manjšin in verskih svoboščin izjemnega pomena, še zlasti na področju sodelovanja med ljudmi različnih prepričanj in veroizpovedi. Prepričani smo, da je ekumenizem pomemben sestavni del in celo pogoj uspešnosti integracijskih procesov v Evropi in svetu.

Vaša Svetost, dovolite mi, da Vas ob tem srečanju prisrčno povabim, da uradno obiščete Republiko Slovenije, ki je postala polnopravna članica mednarodne skupnosti in Organizacije združenih narodov. Vaš obisk bi bil izjemnega pomena za našo mlado državo in njeno vključevanje v svet. Posebej želim poudariti, da se Vašega obiska iskreno nadejajo in veselijo vsi slovenski katoličani, ki bi jim bilo to v veliko zadoščenje, in vsi državljani Republike Slovenije, ki bi jim bilo to v čast, ker cenijo in spoštujejo pozitivno poslanstvo katoliške Cerkve v sodobnem svetu.

Dovolite mi, Vaša Svetost, da Vam ša enkrat izrazim odlično spoštovanje v imenu Republike Slovenije in se Vam zahvalim za zadovoljstvo in veliko čast, ki mi je bila podeljena z obiskom pri Svetem Sedežu.

»Tangentopoli« ali sistem podkupovanja v Italiji

V tem času pred letom dni so milanski sodniki odkrili prve večje primere podkupovanja, v katere so bili vpleteni na eni strani tako javni kot zasebni podjetniki, na drugi strani pa v glavnem predstavniki političnih strank, zlasti vladnih in med temi PSI in DC. V sistem podkupovanja so bili vpleteni predstavniki tudi drugih političnih strank, vključno levičarskih, vendar ne v takšnem obsegu.

Prav odkritju omenjenih škandalov je treba pripisati silen porast glasov za protestniško gibanje Severne lige na lanskim parlamentarnih in upravnih volitvah v nekaterih občinah in pokrajinah v državi.

V zadnjih mesecih so se znašli vpleteni v to mrežo visoki politiki in poslovni ljudje. Pravi plaz sodnih obvestil se je vsul na tajnika Socialistične stranke Craxija in druge njegove sodelavce, med katerimi je tudi bivši zunanji minister De Michelis. Sodna obvestila so prejeli tudi razni

predstavniki Krščanske demokracije, socialdemokratov, republikancev in tudi Ochettove stranke DSL (Demokratske stranke levice). Predaleč bi nas zavedlo, če bi hoteli naštetiti vse primere podkupovanja, o katerih sproti poroča dnevno časopisje. Naj omenimo, da so zaradi tega odstopili trije ministri.

Val sodnih obvestil je v zadnjih tednih zajel tudi našo deželo, ki je veljala nekako za vzor solidnega javnega upravljanja. Takšna obvestila za zagovarjanje ali pričevanje pred sodniki so prejeli trije deželni odborniki: Benvenuti, Rigo in Francescutto. Česa jih sodniki dolžijo, bomo verjetno zvedeli v prihodnjih tednih. V Trstu pa sodniki pridno raziskujejo potek raznih licitacij (dražb) velikih javnih del v zadnjih letih pri nas v okviru pristanišča, sistema hitrih cest in občinskega upepeljevalnika.

Krivično in neetično bi bilo vse doslej znane osumljence kratkoma razglasiti za krive. Glede tega bo pač

treba počakati na zaključke sodnih postopkov. Ne moremo pa prikriti svoje osuplosti nad obsegom mreže podkupovanj, saj izgleda, kakor da ni več poštenih javnih upraviteljev. Zato se moramo vsi resno zamisliti, kje so glavni vzroki takšnim pojavom. Eden glavnih vzrokov je gotovo upad moralnega čuta glede prilaščanja finančnih sredstev na ta »neobičajni« način, pa četudi so nekateri morda to delali izključno v korist svoje stranke ali kake druge organizacije.

Vse posredno ali neposredno prizadete čaka sedaj velika odgovornost. Zlasti politične stranke morajo priznati te svoje spodrsiljave in postaviti nove osnove za svoje delovanje in zopetno pridobitev zaupanja med državljani in volivci. Čimprej bodo to storile, tem bolje bo za celotno državno skupnost, ki je sedaj tako močno pretresena.

a.t.

Revolucija v vladi

Notranja politika beleži zadnje čase vedno več novosti. Po že skoraj stalnem poročanju o sodnih postopkih v zvezi s podkupovanji in nezakonitim financiranjem strank je prišlo zadnje dni še do bučnih sprememb v sami rimski vladi. Po že znanim odstopu socialističnega ministra Martellija prejšnji teden je zadnje dni prišlo do prave revolucije v vladi sami z novimi odstopi ministrov in sodnimi pozivi voditeljem strank sedanje vladne večine. Vse to seveda kaže na nekaj težkega in morečega v samem političnem sistemu. Stranke skoraj niso več kos korupciji in političnim špekulacijam na eni ter sodnim pobudam na drugi strani. Najvišji vrhovi političnega sistema padajo, rušijo se nekdanji miti, narašča nezaupanje v javne ustanove, širi se negotovost na socialnem področju itd.

Vse skupaj je sedaj doseglo višek z odstopom dveh ministrov, demokratjuna Gorie (nekdanjega ministrskega predsednika) in liberalca De Lorenza ter s hitro zamenjavo obeh oz. s širšo preosnovo vlade.

MINISTRSKI ODSTOPI

Znano je, da padajo iz dneva v dan sodni pozivi politikom, upraviteljem, velikim podjetnikom itd. Med prejemniki le-teh sta bila zadnji čas tudi dva ministra, in sicer minister za finance Giovanni Goria in minister za zdravstvo Francesco De Lorenzo. Prvi je prejel poziv zaradi domnevnih nepravilnosti s hranilnico v mestu Asti v Piemontu (odkoder je doma), drugi pa zaradi domnevnih nepravilnosti pri volilnih preferencah. Vendar De Lorenzo ni podal ostavke zaradi slednjega, pač pa zaradi nepričakovane aretacije svojega 89-letnega očeta zdravnika Ferruccia De Lorenza iz Neaplja, obtoženega finančnih nepravilnosti.

Seveda oba odstopa nujno kažeta tudi na strankarsko pripadnost obeh. Če je bil Goria pred leti celo demokrščanski predsednik vlade, je pa sedaj

liberalni minister De Lorenzo že več časa v sredi viharja okoli zdravstvenih reform v državi. Tako ali drugače so sedaj vsaj začasno zadevo uredili s preosnovo vlade. Ministrski predsednik socialist Giuliano Amato (ki ima že itak nešteto problemov s svojo stranko in vladnimi zadevami) je v nedeljo vsaj začasno »zakrpal« vse te vrzeli z imenovanjem nekaterih novih ministrov oz. z zamenjavo v določenih resorjih.

NOVI MINISTRI KAKO NAPREJ?

Dolgo se je sicer že govorilo o kakih spremembi v vladi. Prav tako pa opozicija (leva in desna) že dolgo kriči o potrebi po novi vladi oz. predčasnih volitvah. Naj bo tako ali drugače, Amato je sedaj salomonsko rešil zadevo z imenovanjem nekaterih novih članov vlade oz. zamenjavo drugih. S tem je v bistvu sledil smernicam predsednika republike Scalfara, ki je na vsak način hotel preprečiti vladno krizo.

Kdo so novi ministri? Gorio je zamenjal socialist Reviglio, De Lorenzo pa strankarski kolega Costa. Minister za proračun je postal demokratjan Andreatta, minister za privatizacije »tehnik« Baratta, za evropske zadeve vz. dežele liberalni predstavnik Ciaurro. Kot je torej razvidno, ni prišlo do kake večje preosnove ali razširitve vladne večine recimo na bivše komuniste od PDS. Seveda so pri vsem tem vsi bolj ali manj nezadovoljni. Vladna večina pa kljub temu v bistvu priznava, da je to edina rešitev pred siceršnjo krizo »v temik«.

Med dobitniki sodnih pozivov je bil zadnje dni tudi predsednik PSDI Cariglia, nekdanji tajnik stranke in večkratni minister. Prav tako nekateri vidni predstavniki državnih ali poldržavnih podjetij. Vidi se vsekakor, da je sedanji politični trenutek v državi silno negotov in delikaten in da bo šele bodočnost lahko pokazala na kak izhod iz te krize.

Spectator

Izmenjava darov

Stilizirana gorenjska palica za sv. očeta

Vojnim zločincem bodo sodili

Za sedaj se še vedno kopičijo predvsem besede in sklepi glede krize v BiH. Med besedami, ki bodo lahko imele resne posledice, je pa sklep VS Združenih narodov, da se ustanovi posebno mednarodno sodišče za zločine nad človeštvom v BiH.

Med obtoženci sta tudi Milošević in Karadžić. Vendar je tudi tu VS svet ostal na pol poti, saj ni določil, kdo naj take zločince privede pred sodišče. Tako sodišče je predlagala Francija in jo je podprla Italija. VS je odločitev o takem mednarodnem sodišču soglasno sprejel, pristali sta torej tudi Rusija in Kitajska.

Tudi mednarodna človečanska pomoč je znova začela prihajati v Sarajevo. Letala odletajo z letališča pri Anconi v Italiji, ker je zagrebško premalo varno.

IZ SLOVENIJE

Ponovno zdravljenje države na plečih nič krivih

mernim začudenjem pa opazamo, da dobivajo ponovno glavno besedo tisti, ki so pomagali že beograjskim vladam soustvarjati gospodarsko politiko, katere posledice še vedno krepko čutimo. Kot rešitelji se ponujajo nekdanji direktorji, od katerih bi mnogi v normalni državi morali živeti ob »kruhu in vodi«. Stara politika jih je kot člane stranke ščitila. Zato, ne zaradi njihovega prepričanja, jih je ljudstvo imenovalo rdeči direktorji. Njihovi položaji niso bili odvisni od znanja, sposobnosti in rezultatov, ampak predvsem od političnega prepričanja, njihova usoda od mnenj partijskih komitejev. Po političnem obratu je nekaj časa kazalo, da je »politični primernosti« odzvonilo in da bosta odločilna znanje in sposobnost. Nove (ali stare preoblečene) stranke pa očitno nimajo novih ljudi ali pa jim ne zaupajo. Zato so z veseljem sprejele politične vetrogončice in jih ponujajo. Državljanov se polašča obup, občutek brezperspektivnosti, sprašujejo se o smiselnosti žrtve. Kdor v teh dneh prebira naslovne in gospodarske strani osrednjih slovenskih časnikov, dobi občutek, da so te deset in

več let stare. Oblastniki ponujajo metode in sredstva, ki so se v preteklosti izkazale kot neuspešne: zamrzitev plač, znižanje standarda, več brezposelnih... Najslabše se že godi kmetom, kateri naj bi znova nosili nesorazmerno veliko breme stabilizacije, oživitve gospodarstva. Pričakovati bi bilo, da bodo delavske in krščanske stranke povzdignile glas. Te le ugotavljajo, da so njihovi pogledi enaki ali sorodni tistim, ki jih zastopa zmagovalka na volitvah. Zaradi oblastnih ambicij so zlezle v vlado in s tem prevzemajo vso odgovornost za gospodarski in socialni cinizem, ki preveva predvideno gospodarsko oživiljanje Slovenije. Bati se je, da bodo za uspešno proglasile zdravlilo, ki ni doslej pokazalo nobene učinkovitosti, ampak obeta bolniku skorajšnjo smrt.

Ob padcu stare oblasti so »nove« stranke kar tekmovali, katera se bo predstavila kot najbolj krščanska. Kmalu se je pokazalo, da to ni več potrebno, in kot take so ostale le tri. Resnici na ljubo je treba povedati, da nobena nima pravice lastiti si tako oznako. Kako prav so imeli tisti slovenski katoličani, ki so negodovali

nad vključevanjem oznake krščanstvo v politiko. Krščanstvo ni politika, krščanstvo je način človeškega razmišljanja in ravnanja. Lepo je, če ga stranke upoštevajo pri svojem ravnanju. Premalo je, če mislijo, da so s tako oznako pridobile tudi ustrezno vsebino. Italijanske politične razmere so zgovoren dokaz.

Janez E. Krek je bil krščanski politik zato, ker se je ravnal po ustreznih načelih. Zato ga je podpiral tudi škof Jeglič, čeprav mu njegovo duhovništvo ni bilo všeč. Danes krščanske stranke ne kažejo nobene resne volje po ustreznem ravnanju. Pomembnejša sta jim politika in želja po oblasti. Mogoče imajo ustrezen program, slišati in brati ga ni mogoče. Ustanovljati socialno sekcijo znotraj krščanske stranke je cinizem. Krščanska stranka mora biti socialna, ali pa je ni.

V Rusiji so ponovno ustanovili komunistično stranko. Ne bo dolgo, ko jo bodo posnemali drugod po svetu. Razvitim in bogatim državam se že doslej te ideologije ni bilo bati. Svetovna revščina se bo oprijela demagoških besed in nerealnih obljub. Kje bo Slovenija v naslednjih mesecih? Od tega bo odvisno tudi bitje in žitje slovenskih kristjanov!

Viktor Renko

Katoliška radijska postaja v Kopru

Tržaški dnevnik Il Piccolo poroča, da bo Slovenija v kratkem dobila prvo radijsko postajo z verskim programom. Pripravlja jo urednik Ognjišča g. Franc Bole. Sedež bo imela v Kopru v škofijski palači. Postaja se bo imenovala Radio Ognjišče. Njena moč bo tako velika, da bo segala do vseh delov Slovenije. Sprva bo oddajala 12 ur dnevno. Program bo obsegal v jutranji oddaji duhovno razmišljanje, svetnika dneva; potem bodo na vrsti aktualnosti, kultura, tradicija itd.

Poročevalcu v tržaškem dnevniku ni po volji, ker oddaja ne bo tudi v italijanskem jeziku in ker bo sedež postaje v škofijski palači. Ob koncu se vprašuje, kako bi to odločitev komentirali nekdanji koprski škofje Paolo Naldini, Bonifacio Daponte in vrsta drugih.

Ne pomisli pa, da ima tržaška škofija radijsko postajo z verskim programom v italijanskem jeziku in to oddajo lahko poslušajo tudi na Koprskem.

Podatki o gospodarstvu Slovenije v zadnjih mesecih preteklega leta so vzbujali upanje, da je pričakovati boljše čase. To je vplivalo tudi na rezultat volitev. V predvolilnih bojih je g. Drnovšek predvsem molčal. Počasi postaja jasno zakaj. Kriza se nedvomno pogloblja, obljubljata se še večja brezposelnost in večja revščina.

Vsakodnevno smo priča velikim rezultatom človeškega znanja. Tehnika strahovito napreduje. Žal, nič ne kaže, da bo združena človeška pamet uspela zmanjšati prepad med revnimi in bogatimi. Enak proces poteka tudi pri nas. Z osamosvojitvijo se je naša država izognila skupni jugoslovanski usodi. Sedaj je že jasno, da slovenska politika ni bila sposobna na gospodarskem področju izkoristiti prednosti osamosvojitve. Ne zna izrabiti prednosti majhnosti Slovenije. Našo tako željeno samostojno državo rešuje slovenska pridnost, smisel za samoorganiziranje in medsebojno pomoč. Nihče več, kot pred nekaj meseci, ne govori grdo o Karitasu.

Vodilni politiki oziroma njihove stranke so dolžni poiskati izhode iz krize. To je bistvo trenutnega političnega dogajanja na Slovenskem. Pričakovali bi, da bodo novi časi prinesli na površje nove ljudi. Z neiz-

Zakaj slovenska skupnost podpira svojega odbornika?

Ob najnovejši goriški aferi v zvezi s podkupninami, ki je dodobra zaposlila tudi našo slovensko javnost, želi pokrajinski odbor Slovenske skupnosti v Gorici natančneje pojasniti vso zadevo. Kot je znano, je prejel jamstveno obvestilo tudi Marjan Breščak, odbornik za promet, trgovino in civilno zaščito. Jamstveno obvestilo ga bremeni dolgotrajnega podkupovanja, čeprav ni za takšno obtožnico nikakršne materialne osnove. Stranka Slovenske skupnosti je v neumestnost omenjene obtožbe prepričana tudi zaradi dejstva, ker je njen odbornik opravljal svojo funkcijo šele v zadnji mandatni dobi, torej je dolgotrajnost prekrška že s tega vidika neutemeljena.

Kljub temu da pokrajinski odbor stranke ni ugotovil pri Marjanu Breščaku nikakršnega prekrška, je Marjan Breščak takoj ponudil svoj odstop iz občinskega odbora. V tej gesti vidi stranka več kot korektno odbornikovo ravnanje, ki pač na noben način ne želi škodovati svoji stranki oziroma svojim volivcem.

Pokrajinski odbor Slovenske skupnosti ne bo umaknil svojega odbornika Marjana Breščaka iz goriškega občinskega odbora, ker ne vidi za takšno potezo nikakršnih razlogov, pač pa zahteva takojšnji sodnijski postopek, ki naj stvari razčisti, do te-

daj pa je delovanje imenovanega odbornika povsem umestno in brez pripomb — namreč delovanje v goriškem občinskem odboru. V kolikor bo odbornik razrešen svoje funkcije na pobudo drugih političnih sil, si bodo morale slednje seveda prevzeti vso politično odgovornost. Stranka Slovenske skupnosti bo namreč morala v tem primeru resno razmisliti o svojem mestu znotraj obstoječih upravnih dogovorov. Stranka Slovenske skupnosti namreč kot edina slovenska stranka v Italiji odgovarja v prvi vrsti svojim volivcem, ne pa takšnim ali drugačnim političnim kombinacijam, zato želi prispevati k razčiščenju nepravilnosti odločno in brez kompromisov, vendar brez krivičnih posploševanj in strankarskih iger.

Slovenska skupnost Gorica

Nadaljuje se goriška koncertna sezona

Za nami je četrti koncert letošnje goriške sezone, na katerem sta nastopili dve mladi tržaški pianistki, Beatrice Zonta in Vesna Zuppin.

Program za dva klavirja je obsegal skladbe Clementija, Schumanna, Gelmettija, Martinuja in Lutoslavskega, za klavir štiriročno pa Kogojev fugo. Izvajalki sta študirali na

šoli Glasbene matice pri prof. Aleksandru Rojcu in sta se v zadnjih letih uveljavili na različnih tekmovanjih predvsem za izvedbo sodobne glasbe. Na goriškem koncertu sta izvedli program dokaj natančno in uglajeno ter dokazali dovršeno skladnost v skupni igri. Ugajali so predvsem Martinujevi Češki plesi in Varijacije na Paganinijevo temo W. Lutoslavskega, kjer sta izvajalki svoji spretnosti dodali še kar temperamentno muziciranje.

Prihodnji koncert, ki bo v četrtek, 4. marca, so organizatorji uokvirili v cerkev sv. Ivana v Gorici. Na sporedu bo delo sodobnega francoskega skladatelja Oliviera Messiaena Quator pour la Fin du Temps ali Kvartet ob koncu Časa. Delo je Messiaen napisal leta 1941, ko je bil jetnik nekega koncentracijskega taborišča. Nenevaden sestav — violina, klarinet, violončelo in klavir — so pogojevale nenavadne okoliščine, v katerih je delo nastajalo. Messiaenov religiozno-mističen svet pride tu do izraza v vsej svoji kompleksnosti, apokaliptični grozi in upanju; tudi danes aktualen izziv za meditacijo.

»Naše mesto«

v torek v Gorici

V torek, 2. marca 1993, ob 20.30 bo v gledališču »G. Verdi« v Gorici (ul. Garibaldi 4) šesta letošnja gledališka predstava abonmaja SSG - sezona 1992/93, in sicer delo Thorntona Wilderja Naše mesto v priredbi ansambla SSG in v režiji Adrijana Rustje.

Baden Powell - Skavtizem kot vzgoja

Mesec februar je za skavtsko gibanje pomemben mesec, lahko bi rekli, da kot se Slovenci spominjamo 8. t.m. rojstva Fr. Prešerna, se skavti in skavtinje celega sveta, vsako leto 22. februarja spomnijo na ustanovitelja tega mladinskega gibanja, Baden Powella, ki se je rodil leta 1858 prav na ta dan.

Tudi goriški del SZSO se želi pridružiti vsem skavtom in skavtinjam po svetu, da se na svoj način spomni in izreče svoj hvala človeku, ki je mladini dal to bogato pot doraščanja v zrelega človeka.

Baden Powell, ali B.P., je začel razmišljati o skavtizmu, ko se je leta 1883 bavil z vojaško vzgojo. On sam pravi: »Napisal sem priročnik o načinu priprave vojakov s sredstvi, ki bi jih navdušila in s tem razvila njihov osebni značaj.«

B.P. je pozneje, glede na uspeh tega priročnika, ki je zadobil ime AIDS TO SCOUTING (Priročnik za izvidništvo), zapustil vojaško službo, da bi se popolnoma posvetil izpopolnjevanju tega predloga za vzgojo mladega človeka. V letu 1914 on sam pravi: »Naš cilj je navdušiti vsakega mladostnika, odpri njegovo notranjost in odkriti v njem tisti osebni značaj (ne obstajata na svetu dva enaka), da lahko postane človek, pošten do Boga in do lastne države...«

B.P. je dajal veliko poudarka praktičnosti, konkretnosti in vsako izpopolnitev svojega vzgojnega predloga je najprej sam preizkusil. Sam je tudi prvič organiziral leta 1907 prvi skavtski tabor. Od takrat naprej se je skavtizem neprestano širil ne samo med fanti, ampak tudi med dekleti (1910).

Od vsega začetka je B.P. postavil v ospredje vzgojno stran skavtizma in jo tako obrazložil: »Ključ vsake zdrave vzgoje je, da se vsak ra-

je vzgaja sam, kot da se vanj kopiči cela vrsta konceptov na podlagi stereotipnega sistema.«

Če sintetiziram Baden Powellov vzgojni predlog, je glavni ključ v doraščanju mladega fanta in dekleta ravno njun značaj. Sam B.P. pravi, da značaja v človeku ni treba ustvariti ali mu ga dati, ta je prisoten v njegovi notranjosti že od vsega začetka, zato je naloga vsakega vzgojitelja samo ta, da ga odkrije in razvije. Pri tem pa nastane vprašanje: kako?

V knjigi Nasveti za skavtskega vzgojitelja je zapisano: »Značaj je obraz kulture in družbenega okolja, v katerem človek živi... Najvažnejši cilj skavtske formacije je vzgoja. Ni poučevanja, ampak vzgajanje; to se pravi usmeriti fanta in dekleta, da sama, z lastno voljo, spoznata to, kar jima najbolj služi za formiranje lastne osebnosti.«

Na vprašanje, zakaj ravno vzgoja osebe, B.P. odgovarja, da je to edina možna oblika vzgoje; pri tem še dodaja, kako važno vlogo odigrajo osebnost in sposobnosti skavtskega voditelja. Slednji ne odigrava namreč vloge učitelja, temveč je najprej navdušujoči zgled in starejši brat skavtov, za katere skrbi.

Kakšno mesto pa ima vera in verska vzgoja v skavtizmu? Baden Powell glede na to poudarja, da je vera najprej življenje, ki ga oseba živi. Znotraj skavtizma pa obrazloži nujno o konkretni izkušnji Boga za skavta, ki si jo ta pridobi predvsem znotraj narave, kajti ona kliče, nam pokaže preko oči, ušes, nosa in tipanja lepote in bogastvo Stvarstva in s tem Gospodovega ustvarjanja. To je konkreten način, da se otroški duši približa in razgrne zavest o resničnosti Boga.

Naslednji korak, pravi B.P., je pokazati otroku, da Bog je ljubezen in

da deluje v človeku in preko človeka. V tem mlad človek odkrije talente, ki mu jih je Bog daroval, in na to odgovori s tem, da izpolni Njegovo voljo. Najboljše sredstvo, da to dosežemo, je ljubezen do bližnjega, v skavtski terminologiji SLUŽBA.

Za zaključek tega sprehoda po Baden Powellovih besedah bi navedel odlomek iz njegovega uvodnega govora na 4. mednarodni skavtski konferenci v Kanderstegu leta 1926, ki govori o miru. B.P. pravi: »Zavedajmo se, da vzgajamo nove mlade državljane na nov način, ki je nujno potreben za mir na svetu.«

Mir ne bo celostno zagotovljen z ekonomskimi interesi, vojaškimi zavestmi, splošnim razoroževanjem ali bilateralnimi pogodbami, če duh miru ni prisoten v volji in značaju narodov. Prav to pa je zadeva vzgoje.«

Julijan Čaudek

Pripomba: Baden Powell je bil vojak in protestant, zato pri njegovi vzgojni metodi za katoliškega skavta nekaj manjka, namreč usmeritev ne samo k Bogu in bližnjemu, temveč tudi usmeritev k Cerkvi in božji milosti. »Brez mene ne morete nič storiti,« je rekel Kristus. Za resnično krščansko vzgojo mladega človeka so torej nujna tudi sredstva milosti: to so zakramenti in molitev.

B.P. govori o vzgoji »mladih državljanov«, mi moramo govoriti tudi o vzgoji mladih kristjanov, povezanih v skrivnostnem telesu Kristusovem, ki je Cerkev. Pri vzgoji naših mladih skavtov in skavtinj zato ne smemo prezreti teh dveh vidikov in zato skrbeti za njih povezavo s Cerkvijo tudi preko domače župnije in za njih rast v otroke božje s pomočjo zakramentov in molitve. To je poslanstvo duhovnih voditeljev v organizaciji katoliških skavtov.

Predstavitel pesniške zbirke o Sv. Gori

Poročali smo že, da je izšla pesniška zbirka o Sv. Gori. To zbirko so pretekli teden predstavili občinstvu v Katoliški knjigarni. Ob mizi so sedeli prof. Lojzka Bratuž, ki je zbirki napisala spremno besedo, g. Vinko Paljk, župnik v Solkanu, ki je pesmi zbral skupaj z Brankom Lušinom in Ivanom Moharjem, ter Stane Kodrič za založbo, ki je knjigo izdala.

Profesorica Bratuževa je v glavnem ponovila, kar je zapisala v spremni besedi knjigi na pot. Predvsem kako je odkrila najstarejše ljudske pesmi o Sv. Gori, ki so bile skoro nepoznane. Potem kako so o tej božji poti peli številni primorski pesniki in o njej tudi pisali pisatelji, in to od Valentina Staniča (1837) do danes; zadnja med temi Zora Saksida. Med pesniki so npr. Oton Župančič, Edvard Kocbek, m. Elizabeta kot Neprimorci; Primorcev pa je cel kup. Zanimivo je, da med temi pesniki ni Simona Gregorčiča, dočim najdeš skoro vse ostale, večje in manjše.

Njen prikaz je popestrila Fanika Klanjšček z recitacijami iz zbirke.

Vinko Paljk je, kot tisti, ki je imel levji delež pri zbirki, omenil, kako je misel o zbirki nastala od 70-letnici zadnje vrnitve podobe svetogorske M.B. na njeno goro leta 1952. Zamisel je vžgala in ob iskanju se je izkazalo, kako bogata je bera pesmi o Sv. Gori.

Predstavitel je zaključil zastopnik založbe Stane Kodrič.

V zbirki je 56 pesmi in legend ter trije sestavki v prozi (Alojz Rebula, Ivan Pregelj). In to niso vse pesmi o svetogorski Kraljici. Porodila se je tudi misel, da bi nekdo zbral, kar so o svetogorski Mariji napisali Furlani in Italijani. Potem bi bil prikaz res popoln in bi se še bolj potrdilo, kako je svetogorska M.B. res, »naša«, to je vseh Primorcev.

Knjižica je tudi grafično okusno opremljena s slikami, naslovna celo v barvah. Dobi se v Katoliški knjigarni.

Zbor J. Gallus pel v Novi Gorici

V ponedeljek, 22. t.m., je v Kulturnem domu v Novi Gorici v sklopu koncertne abonmajske sezone nastopil zbor Jacobus Gallus iz Trsta pod vodstvom Stojana Kureta. Izvajal je Malo slovesno mašo italijanskega skladatelja Gioacchina Rossinija, katerega dvestoletnico rojstva obhajamo prav letos. Poleg zboru so nastopili še solisti Livia Valentinsig, Giacinta Simon, Luca

Dordolo in Leonardo Palmegiani, pianista Carla Agostinello in Aljoša Starc ter organist Štefan Bembi.

Zbor je Rossinijevo mašo že enkrat izvajal, in sicer 5. oktobra lani v cerkvi sv. Janeza v Štivanu. Izvedba je takrat žela odobravanje tako s strani občinstva kakor tudi s strani kritike.

Ljudski radio

TEDNIK LJUDSKEGA RADIA

četrtrek 20.30

nedelja 19.30 (ponovitev)

Naslovi:

- Zakaj je svet na strani Srbije?
- Kdo v Sloveniji ne mara koalicije?
- Italija se mora vsa prenoviti
- Slovenci v Italiji brez prave poteze

OBVESTILA

Teološka predavanja bodo letos v Katoliškem domu ob četrtkih, in sicer 11., 18. in 25. marca.

Vse prijatelje Sv. Gore obveščamo, da bomo v postnem času vsako nedeljo molili križev pot s pričetkom na Prevalu, pri prvi postaji ob 14.30. Pobožnost bomo zaključili v baziliki, kjer bo ob 16. uri sv. maša.

Vsako nedeljo in praznik (tudi nezapovedan) so sv. maše ob 8., 10., 11.30 in popoldne ob 16. uri.

V sredo, 3. marca, ob 20.30 v predavalnici Dijaškega doma (Svetogorska 84) v Gorici, bo v gosteh ravnateljica dvojezičnega šolskega centra v Špetru Živa Gruden, ki je tudi urednica Trinkovega koledarja.

Prosvetno društvo »Rupa-Peč« prireja v soboto, 27. februarja 1993, ob 20.30 v društvenem prostoru pod rupensko cerkvijo Prešernovo proslavo z naslovom Intervju Francetu Prešernu. Uvodno misel bo podal Jan Bednarik. Prisrčno vabljeni!

V ponedeljek, 1. marca, bo v Rupi ob 19.30 sv. maša za pok. župnika g. prof. Draga Butkoviča ob 1. obletnici smrti.

Zanj bomo maševali tudi za veliko noč, 11. aprila: na Peči — po vstajenski procesiji ob 6. uri zjutraj, v Rupi — ob 10. uri. Prisrčno vabljeni!

Po televiziji iz Ljubljane bo v torek, 2. marca, ob 22. uri okrogla miza v živo. Udeleženci bodo razpravljali o dachauskih procesih, ko je tedanja oblast obsodila zapornike iz Dachau kot sodelavce s SS in jih poslala na Goli otok, pa o Nagodetovem procesu, na katerem so obsodili nekatere liberalce, bivše sodelavce OF, in pa o procesih zoper duhovnike (tolminski proces in drugi). Ob okrogli mizi bodo pričale še živeče osebe, žrtve omenjenih procesov.

SLOVENSKI CENTER
ZA GLASBENO VZGOJO
EMIL KOMEL

GLASBENA
MATICA

GORICA

Koncertna sezona 1992-1993

vabita na koncert

OLIVIER MESSIAEN:

Quatour pour la Fin du Temps

ki bo v četrtek, 4. marca 1993, ob 20.30 v cerkvi Sv. Ivana v Gorici.

IZVAJALCI:

VERA BELIČ, violina
JURE JENKO, klarinet
ANDREJ PETRAČ, violončelo
VLADIMIR MLINARIČ, klavir

OBVESTILA

Spokorno bogoslužje s priložnostjo za sv. spoved bo na 5. postno ali tiho nedeljo ob 16. uri v cerkvi Novega sv. Antona v Trstu.

Tečaj za zaročence, ki se nameravajo poročiti v tem letu, se bo pričel 18. maja v Marijanišču na Opčinah. Kaj več o tem bomo sporočili v velikonočni številki našega glasila.

V pripravi je nagrobni kamen za pok. dr. Jožeta Prešerna na pokopališču v njegovi rojstni vasi.

Kdor bi želel v ta namen prispevati, lahko svoj prispevek posreduje Marijini družbi v ul. Risorta 3 v Trstu.

Župnija sv. Jernej in MPZ sv. Jerneja z Opčin prirejata Večer Slovenske pesmi ob prazniku slovenske kulture v Finžgarjevem domu v nedeljo, 28. t.m. ob 17. uri. Med drugimi bosta nastopila tudi dva gosta iz Slovenije; CPZ Videm-Dobropolje iz Dolenske p. v. g. Franca Škulja ter Folklorna skupina iz Zagorice.

Slavnostni govor bo imela prof. Marija Češčut.

Igralska skupina Tamara Petaros bo predstavila knjigo »Leto odmrznitve« pesnika Vinka Beličiča.

Apostolstvo Svetega Cirila in Metoda iz Trsta bo imelo mesečno mašo za ednost v ponedeljek, 1. marca, ob 17. uri v Marijinem domu v ul. Risorta 3. Gledali bomo diapozitive. Lepo vabljeni člani Apostolstva in prijatelji.

PD Mačkolje vabi v nedeljo, 28. februarja, na ogled Goldonijevе komedije Sluga dveh gospodov. Uprizorila jo bo dramska skupina iz Štandreža.

Pričetek ob 17. uri v Srenjski hiši v Mačkoljah.

V Društvu slovenskih izobražencev v Trstu bo v ponedeljek, 2. marca 1993, govoril Branko Marušič. Obravnaval bo pomen Primorskega biografskega leksikona, ki izhaja pri Goriški Mohorjevi družbi, za slovensko krajevno zgodovino in kulturo. Začetek ob 20.30.

Dekliški zbor Devin, Fantje izpod Grmade in otroški zbor Ladjica vabijo na Prireditev ob dnevu slovenske kulture, ki bo v nedeljo, 28. februarja, ob 17. uri na sedežu devinskih zborov. Ob tej priložnosti bodo tudi odprli razstavo zgodovinskih fotografij in sedanjih posnetkov Janka Kovačiča.

V nedeljo, 28. februarja, ob 17.30 bo v kinodvorani v Bazovici nagajevanje otrok, ki so sodelovali pri slikarskem ex tempore o župnijski cerkvi in podružnicah v okviru praznovanja stoletnice župnije. Nagrajenih bo 75 otrok - od vrta do srednje šole.

Govoril bo škofov vikar g. Franc Vončina. Sodeloval bo tudi glasbeni kvartet Nomos.

Prijatelje kateheze, ki jo vodi g. Jože Špeh, vabimo na prihodnje srečanje, 3. marca 1993, ob 19. uri v ulici Donizetti 3. Naj božja beseda zaživi v nas in med nami.

V četrtek, 4. marca, ob 17.30, bosta v barkovljanski cerkvi maša in ura molitve za duhovne poklice. Pridite v čim večjem številu, časi so hudi, potrebe velike, da si izprosimo pri Bogu zmago dobrega nad slabim. Vabita Vincencijeva konferenca in Klub prijateljstva.

SLOVENSKO PASTORALNO
SREDIŠČE - TRST

Postni govori 1993

v cerkvi sv. Jakoba v Trstu

Na postne nedelje bo v cerkvi sv. Jakoba v Trstu ob 16. uri križev pot, nakar bo ob 16.30 postni govor. Postna razmišljanja bodo tudi letos vodili naši misijonarji patri minoriti po sledečem razporedju:

1. postna nedelja, 28. februarja p. Janez Šamperl: TVOJO SMRT OZNANJAMO, GOSPOD
  2. postna nedelja, 7. marca p. Janez Šamperl: KVIŠKU SRCA - IMAMO JIH PRI GOSPODU
  3. postna nedelja, 14. marca p. Janez Šamperl: GOSPODOV MIR BODI VEDNO Z VAMI
  4. postna nedelja, 21. marca p. Mirko Pihler: VRNIL SE BOM K OČETU
  5. postna nedelja, 28. marca ob 16. uri v cerkvi Novega sv. Antona: SKUPNO SPOKORNO BOGOSLUŽJE
- Oljčna nedelja, 4. aprila p. Danijel Holc: POT ČEZ STRMINE, NAŠA ZMAGA

Vabljeni

RAZSTAVE

Edi Žerjal razstavlja

Edija Žerjala poznajo mnogi po celi Tržaški in onkraj meje zaradi njegove velike zavzetosti, ko v okviru patronata neposrednih obdelovalcev zemlje pomaga predvsem kmetom reševati socialne probleme. Poleg te svoje poklicne dejavnosti pa Edi Žerjal tudi vneta slika.

Doslej se je predstavil že na številnih samostojnih in skupinskih razstavah, sedaj pa razstavlja kar v dveh različnih krajih.

Samostojno razstavlja v znani gostilni v Tupelčah pri Štanjelu 20 akvarelov. Gre za povsem nova dela, za katera je značilna kraška motivika, in sicer gmajna.

Obenem pa so ga povabili tudi na skupinsko razstavo v Art Gallery pri Sv. Jakobu v Trstu. Tam razstavlja 7 grafik iz prejšnjega obdobja, s katerimi ponazarja starodavne dokumente. (mab)

Razstava Ignaca Medena

V tržaški umetnostni galeriji »Art Light Hall« razstavlja od 19. februarja do 12. marca slovenski slikar Ignac Meden, ki se je rodil pred dobrimi 40 leti v Domažalah, živi in dela pa v Murski Soboti. Meden je diplomiral na Akademiji v Ljubljani, za sabo pa ima številne osebne in skupinske razstave. (mab)

Škedenj

Prireditev v počastitev dneva kulture bo pri nas šele to nedeljo, za to »zamudo« pa je krivo tudi pustno ozračje v Škedenju, ki ne priporoča resnih pobud.

Skupno praznovanje dneva kulture je postalo že tradicija, ki poveže tri kulturne ustanove: Dom Jakoba Ukmarja, PD Ivan Grbec v Škedenju in PD Kolonkovec iz Kolonkovca. Letošnja prireditev bo v škedenjskem domu, in sicer ob 16.00. Med drugim bodo nastopili vsi trije pevski zbori: mešani in ženski zbor iz Škedenja ter mešani pevski zbor iz Kolonkovca.

Slavnostni govor bo imela prof. Matejka Peterlin-Maver.

Omenjene pevske skupine se soočajo z nelahkimi problemi za svoj obstoj. Vendar ta skupna proslava ob dnevu kulture ne sme biti »zaključek«; članom pevskega zbora mora prinesiti novega zagona, večjo zavzetost in vztrajnost. Pevski zbori so nemreč steber kulturnega dela, cerkveni zbor pa liturgičnega dogajanja v cerkvi. Na to mora pomisliti vsak član pevskega zbora.

Berite tudi katoliški GLAS

Sv. Ivan - vesela prireditev

V Marijinem domu pri Sv. Ivanu so v pustnem času poskrbeli tudi za primerno zabavo. Tako je v nedeljo popoldne zabaval številno mlado in manj mlado občinstvo znani čarodej Viky. Njegove spretnosti so gledalci nagradili s prisrčnim ploskanjem.

Privatizacija v pristanišču

Podpisana je že pogodba med pristaniško ustanovo in dvema podjetnikoma. Tako sta sedaj 5. in 6. pomol v rokah zasebnikov. Nekaterim se zdi ta novost zgodovinska zmaga, ki bo prinesla tržaškemu pristanišču novi zagon. Na to odločbo pa so ostro reagirali sindikati, ki napovedujejo hud boj.

Katera izbira je najboljša, ostaja odprto vprašanje.

Slovenščina v uradnem vestniku dežele

V 10. številki Uradnega vestnika dežele Furlanije-Juljske krajine z dne 8. februarja 1993, ki je izšla kot izredna priloga k Uradnemu vestniku št. 5, je med drugim objavljeno tudi slovensko besedilo občinskega statuta, ki ga je sestavila občina Devin Nabrežina. Tako se je prvič zgodilo, da je v Uradnem vestniku dežele objavljeno kakšno slovensko zakonsko besedilo.

Domnevamo, da so tudi druge občine na Tržaškem in Goriškem, v katerih je slovenščina poleg italijanščine priznana kot enakopraven jezik, poskrbele za prevod svojih statotov in zato pričakujemo, da bodo v prihodnje objavljeni v omenjenem Uradnem vestniku še ti statuti tudi v slovenščini. (mab)

Brez voznega listka na avtobusu

Potnike mestnih avtobusov, ki si ne bodo priskrbeli vozovnice, bo odslaj na podlagi novega deželnega zakona doletela hujša denarna kazen: od dosedanjih 20.000 lir se bo povečala na 50.000 lir.

Čestitke

Pri Sv. Ivanu je v torek, 23. februarja, obhajala draga gospa Julka Mljač 90. rojstni dan. Ob tem lepem življenjskem prazniku ji iskreno čestitamo in želimo še veliko zdravja in zadovoljstva.

Svetoivanski prijatelji

Nova premiera SSG

Ko bi naše gledališče bilo vedno na taki višini, kot je bilo s predstavo Naše mesto, bi v resnici opravljalo eminentno kulturno poslanstvo. Mnogokrat pa v gledališču, razen vulgarnih ali mastnih besed, zastoj iščemo delček resnice ali sporočila.

Zgodba se odvija leta 1901, prvi avto je še na obzorju, družba še ni okužena od smrtonosne kulture. Enakovredni so ji užitki vzhajajočega sonca, žvrgolenje ptičk in čudovitost doživljanja letnih časov. Ogrrevajo se še za nekaj literature in za Sv. pismo; pa tudi za glasbo niso gluhi. Je naša družba, ki se cedi od kulture in standarda, kaj bolj pametna?

Dejstvo je, da ljudje danes trpimo vsled pomanjkanja medsebojne ljubezni, da si ne znamo izkazovati tistih drobnih pozornosti, ki ustvarjajo nepozabno toplino domačnosti. Ne ljubimo se in se znamo ljubiti. S srcem moraš dojeti očarljivi fluid dialoga med zakoncem dr. Gibbsa in ženo, ki si zaupata: »Bal sem se, ko sva se poročila, da se čez nekaj tednov ne bova imela o čem pogovarjati; pogovarjati se že 20 let, pa nama še ni bilo dolg čas.« Zato avtor ugotavlja: »Se ljudje sploh kdaj zavedajo lepote življenja, medtem ko ga živijo? Vsake minute, vsakega trenutka posebej?« Hodijo po svetu v oblaku nezavedanja, slepo teptajo čustva in ljudi okrog sebe.

In pa plemenito simboliziran naš skrajni zaključek bivanja. Kakšen slog smrti! Pevski zbor pri izvajanju pesmi Sanctus, Ave Marija in pogrebni Blagor mu, bi delal čast vsakemu cerkvenemu zboru.

Zaključim s pripombo mlade osebe: »Imam abonma, a ne grem v gledališče, grobjanstva in vulgarnosti imam dovolj na vsakem koraku!« Tako je, človek ima tudi dušo in se ne more zadovoljiti, da bi mu gospodovalo samo to, kar je od želodca navzdol.

Predstava Naše mesto mi je bila

srečanje s pravo umetnino, in če hočemo, tudi terapevtsko samoopazovanje naših družinskih razmer.

F.V.

Pustne prireditve mladih

Poleg običajnih pustnih plesov, ki so jih organizirala razna društva in ustanove, so se v prejšnjih dneh odvijale tudi pustne prireditve naših mladinskih organizacij. Zabeležimo naj samo prireditev z ogledom filma, ki je potekala na pustno soboto v Slovenskem kulturnem klubu, in že tradicionalni pustni ples Slovenske zamejske skavtske organizacije, ki se je kot običajno odvijal v župnijski dvorani v Nabrežini na pustno nedeljo. Letos se ga je udeležilo precejšnje število mladih, več kot v prejšnjih letih.

26. kraški pust

Tudi letos se je na pustno soboto odvijal tradicionalni kraški pust z množično udeležbo tako domačinov kot tudi gledalcev, ki so prišli z onstran meje. Veliko pustnih vozov je ponazarjalo tematiko, ki je že leto dni aktualna, to je afero o podkupninah. Tudi voz na tematiko novega Primorskega dnevnika ni manjkal: zasedel je drugo mesto, medtem ko je prvo nagrado dobil voz iz Saleža in Zgonika »Pešekan am am«, ki je ponazarjal davčno politiko predsednika italijanske vlade Amata.

Letošnji kraški pust je torej uspel, vendar je bil lanski, jubilejni, verjetno kvalitetnejši. Letos je bilo preveč voz in skupin opremljenih na isto temo (škandal podkupnin), nekateri pa bi si bili lahko prihranili določene vulgarnosti, saj se človek lahko nasmije tudi, če mu ne serviramo tako očitnih prikazov raznih nočnih klubov idr.

Nekaj trka na vrata

Po splošni sodbi je imel letošnji pust veliko manj odziva. Povsod je bilo opaziti manj ljudi. Kaj je temu vzrok? Manj denarja? Verjetno ne, ker ljudje dobijo vedno denar za zabavo. Po splošni sodbi »Nekaj trka na vrata«. Ljudje čutijo, da ni nekaj v redu v današnji družbi (podkupnine, nestalnost vlade, nova brezposelnost, nezaupanje do politikov, padec vrednot ipd.).

Pa še ta ugotovitev. Na splošno mladina ne ve, kako bi se zabavala. Italijanska in tudi slovenska mladina ne zna se več sprostiti ob kozarčku vina pa je zadržana še večja, ker je njen »repertoar« dokaj skromen. Pojav ni razveseljiv, še posebno za našo slovensko mladino ne.

Sta tudi tu odpovedali družina in šola?

SLOVENSKO STALNO GLEDALIŠČE

Thornton Wilder

Naše mesto

Režija Adrijan Rustja

v četrtek, 25. februarja, ob 20.30 ABONMA RED E
v soboto, 27. februarja, ob 20.30 ABONMA RED F
v nedeljo, 28. februarja, ob 16.00 ABONMA RED G

Ponovitev v torek, 2. marca, ob 20.30 v gledališču »G. Verdi« v GORICI.
Abonma RED A in B.

V večnost so odšli

Ladislav Lenček je odšel h Gospodu

Radio je sporočil vest, da je v ponedeljek, 22. febr., v Ljubljani umrl Ladislav Lenček, lazarist. Rodil se je leta 1914. Umrl je za posledicami prometne nesreče.

Pok. gospod Lenček je bil po zadnji vojni duša misijonskega dela med Slovenci zunaj domovine. Po vojni se je umaknil v Buenos Aires in takoj začel z delom za misijone. Izdajal in urejeval je misijonsko revijo Katoliški misijoni. Držal je osebnostne stike z vsemi slovenskimi misijonarji po svetu in jih tudi osebno obiskal. Za argentinske Slovence je bil tudi velik pobudnik kulturnega življenja pri Slovenski kulturni akciji. Sedaj, ko so se razmere v Sloveniji spremenile, se je vrnil v Ljubljano in je pri lazaristih na Maistrovi 2 našel svoj kratki zemski oddih, ko ga je Veliki misijonar Kristus poklical k sebi po večno plačilo.

Franc Koren

Ob veliki udeležbi domačinov pa tudi prijateljev in znancev iz Gorice smo v ponedeljek, 15. februarja, pokopali Franca Korena. Rodil se je v števerjanski župniji pri Aščevih 23.7.1908 v številni družini. Osnovno šolo je obiskoval dve leti v Števerjanu, nakar je vojna vihra pregnala vso Korenovo družino v begunstvo. Zatočišče so našli v velikem taborišču v Bruck an der Leitha blizu Dunaja. V taborišču je osemletni Franc redno hodil v šolo še dve leti. Tukaj je bil tudi birman leta 1918. V begunstvu je njegovo družino zadela še smrt mlajše sestre. Po končani vojni so se vrnil na podrti domačiji. Franc in brat Pepe sta kot starejša izmed otrok pomagala očetu, da so si postavili zasilni dom - barako, ki jim je postala dom kar za 20 let. Preživljali so se s težko prisluženim kolonskim kruhom na posestvu baronice Taccò. Franc in Pepe sta hodila še prav mlada pozimi okopavati tuje vinograde za skromno plačilo 1 lire na dan. Leta 1937 jim je baronica pomagala sezidati skromno hišo, za plačilo pa so ji hodili še naprej obdelovati vinograde.

Na Silvestrovo 1938. leta se je Franc poročil z domačinko Marico Kararovo. Nastanila sta se pri Aščevih in še naprej živela kot kolona. V zakonu sta se jima najprej rodila Bruna in Albert, po vojni pa ju je osrečila še hči Jerica.

Drugo svetovno vojno je preživel doma v Števerjanu. Nemci so ga leta 1943 vrgli v ječo in ga tudi pretepal. V treh mesecih zapora je zbolel za vnetjem pljučne mreže in do zadnjega nosil posledice. Komaj si je opomogel od vojnih grozot, je leta

1950 izgubil očeta, par mesecev kasneje pa še brata.

Leta 1973 se je z družinama sina Alberta in hčere Brune preselil v Gorico na Livado, kjer so si ustvarili prijeten dom. Franc pa je bil še naprej zelo navezan na domačo vas in se zelo zanimal za življenje in dogajanje v Števerjanu.

Leta 1988 je v juliju praznoval svojo 80. letnico, na Štefanovo istega leta pa je v krogu svojih otrok in 8 vnukov obhajal zlato poroko v števerjanski cerkvi.

V zadnjih letih je nekoliko opešal, a še vedno se je ob sončnih dnevih rad sprehajal s svojim kolesom po Livadi in se srečeval s starimi prijatelji v gostilni.

Vojna mu je pustila hude posledice na pljučih: astmo, ki ga je na stara leta mučila. Kljub vsemu pa ni maral v bolnišnico in tako je mirno zaspal doma na svoji postelji v noči na soboto, 13. februarja.

Otroci bi se mu radi zahvalili za vse, kar jim je v življenju dal kot dober oče. Ni jim zapustil velikega premoženja, saj je živel skromno, naučil pa jih je poštenosti in preprostosti. To so pa vrednote, ki nedvomno več veljajo kot vse bogastvo tega sveta.

Želel je biti pokopan v Števerjanu ob svojih dragih, ta želja se mu je izpolnila. Naj počiva v miru, dobri Bog pa naj mu bogato poplača vse dobro, ki ga je naredil v svojem življenju. Vsem, ki jih je njegova nenadna smrt prizadela, izreka verno občestvo v Števerjanu iskreno krščansko sožalje.

Sožalje

Valentini Humar in družini izrekata globoko sožalje ob izgubi nota Franca Korena društvo F.B. Sedej in dekliski zbor Alenka.

Boršt - Tomaj

V soboto, 13. februarja, je v Sezani pri svojem sinu Ernestu umrla v 90. letu starosti gospa Julija Miklavc, mati duhovnika Alberta Miklavca, župnika v Borštu, v ponedeljek pa je bil njen pogreb, ki ga je vodil v Tomaju sam sin. Pri pogrebu so bili prisotni poleg domačih duhovnikov in vernikov še duhovniki in šolske sestre s Tržaškega ter verniki iz Katinare in Boršta. Pri maši je spregovoril g. Rado Šonc, ki je omenil trpljenje in težke trenutke, ki jih je pokojna preživljala, ko so ji umrli hči in sinova, posebno pa, ko so ji med vojno ubili moža, in je ostala sama z nedoletnimi otroki. Doživela pa je tudi veselje sinove nove maše, kateremu je gospodinjala na Katinari, dokler so ji dopuščale moči. Naj prejme plačilo za vse dobro, ki ga je storila, g. Albertu pa naj gre iskreno sožalje kot tudi drugim domačim.

Andrej Rojc

V torek, 16. 2. 1993, smo imeli v Števerjanu spet pogreb: pokopali smo Andreja Rojca. Domači so mu rekli Drejčec. Njegov oče je bil Andrej, mati pa Angela Krašček. 4. 3. 1908 je bil rojen v Pevmi in tam tudi

krščen. Ko je bil star 3 leta, so starši sezidali hišo v Grojni. Ko mu je bilo 6 let, je moral z materjo in sestro Olga, ki je bila eno leto mlajša, v begunstvo na Dobrovo pri Ljubljani. Po vojni je hodil v šolo v Podgoro in kasneje na večerne tečaje v Gorico. S 15 leti se je zaposlil v trgovini Pecile, kjer je delal 42 let - do upokojitve. Leta 1943 je bil vpoklican v »battaglione speciale« in poslan na Sardinijo.

Leta 1953 se je poročil z Irmo Erminijo Knez iz Števerjana in dobil hčerko Andreano. Leta 1964 si je zgradil hišo v Gorici v župniji sv. Vida in Modesta na Placuti, kamor se je z družino preselil. V zadnjih letih je bil kar trikrat v bolnišnici. Po treh tednih hude boleznii je izgubil zavest in umrl v nedeljo, 14. 2. 1993. Bil je dober mož in oče, pa tudi dober dedek za vnukinjo Ilenijo, ki ga je imela zelo rada. Naj počiva v miru.

DAROVI

Za Mladiko: Helka/Gostilna Devetak-Vrh 20.000 lir.

VRH. Za cerkev: Zora Devetak-Tržič, v spomin na moža Eugenija 50.000 lir.

VRH. Za cerkveni pevski zbor: Zora Devetak-Tržič, v spomin na moža Eugenija 50.000 lir.

Za misijon p. Kosa: Jušta in Danči 100.000 lir.

Za slov. Vincencijevo konferenco v Barkovljah: N.M. v spomin na Štefanijo Scheimer 20.000 lir.

Za hrvaške otroke: Ana Vicchi 50.000 lir.

Za Katol. glas: Ana Vicchi 30.000; Julka Brajnik 20.000; namesto cvetja na grob Franca Košuta, Josipine Magajne-Košuta in Štefanije Tence—Sedmak daruje Emilijana 40.000; Giovanni Brajkovič — Legnano 50.000; Amelija in Leopold Pangos 50.000 lir.

Za Katol. tisk: Ada Gabrovec, Števerjan v spomin na pok. mater 100.000; druž. Breclj ob prvi obletnici smrti Ivana Breclja 100.000 lir.

Za misijonski sklad: Ana Furlan 10.000 lir.

Za lačne v misijonih: K.K. 100.000 lir.

Za slov. misijonarje: R.M. 600.000; B.M. 85.000 lir.

Rakušček J. daruje: za cerkev sv. Ivana 25.000 in za Katol. tisk 25.000 lir.

Za Finžarjev dom: v dober namen druž. Kerševan 50.000 lir.

Za GMD: Kati Burjes 8 USA dol.

Za Karitas: N.N. 100.000 lir.

Za slovensko Karitas: ob 5. obletnici smrti drage žene Jelice mož Igor Franko 100.000 lir.

Za cerkev v Sovodnjah: N.N. 100.000; Mara Uršič 300.000; N.N. 1.000.000; Fajt 50.000; N.N. 200.000; R.M. 500.000; namesto cvetja na grob Mariji Petejan sestrična Slava 50.000; družina Francoscotto 100.000; družina Tomsič Leandro 150.000 lir;

Za misijonarja Klemena: N.N. iz Sovodenj 200.000 lir.

Za potrebne v Bosni: sekcija C šole »I. Trinko« Gorica 63.000 lir.

Neva Fonzari ob prvi obletnici smrti drage mame Ane daruje po 100.000 lir za Sklad Mitja Čuk, begunce iz BiH, lačne po svetu, misijone, Sveto Goro in Marijin dom v Rojanu.

Za barvna okna v Bazovici: Danica Tomažič 10.000; Marija Šemčeva 20.000; N.N. 50.000; Marica Dolenc 50.000; Lovretovi 25.000; N.N. 40.000 lir.

Za cerkev Sv. Ivana Go: druž. Lutman v spomin pok. Franca Koren 50.000 lir.

Listnica uredništva Radio Trst A

Na uredništvo prihajajo članki in dopisi brez podpisa ali samo s psevdonomom. To ni pošten odnos do uredništva. Kdor ne želi v javnost s pravi imenom, naj se podpiše vsaj za uredništvo.

★

Naša uprava je odprta vsak dan, razen ob sobotah in praznikih, od 9. ure do 12.30.

**Katoliški
glas
bomo izboljšali
tudi
s Tvojo
pomočjo!**

Spored od 28. febr. do 6. marca 1993

Nedelja: 8.30 Kmetijski tednik. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 10.00 Mladinski oder: »Hrošč leti v somrak«. 11.00 Za smeh in dobro voljo. 11.30 Filmi na ekranih. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Janez Povše: Izzivi in pozivi Marjana Rožanca. 15.00 Iz krajevnih stvarnosti.

Ponedeljek: 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Odprta knjiga. Vladimir Bartol: Ettore Mangialupi, protagonist Tržaških humoresk. 12.00 Taborišče Gonars (pričevanja preživelih). 12.40 Koroška poje. 13.20 Gospodarska problematika. 14.10 Nagradna abeceda. 15.30 Mladi val. 16.45 Postni govori. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Alpe-Jadran.

Torek: 8.10 Zvočna ropotarnica, glasovi in zanimivosti iz radijskega arhiva. 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Odprta knjiga. Vladimir Bartol: Ettore Mangialupi, protagonist Tržaških humoresk. 12.00 Nepoznani planet Zemlja. 12.40 Koroška poje. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Aktualnosti. 16.00 Mladi val. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Hermann Broch: »Povest služkinje Zerline«.

Sreda: 8.10 Narodnostni trenutek Slovencev. 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Odprta knjiga. Vladimir Bartol: Ettore Mangialupi, protagonist Tržaških humoresk. 12.00 Z zdravo hrano do zdravega duha. 12.40 Koroška poje. 13.20 Krajevne stvarnosti: Na goriškem valu. 15.00 Instrumentalni solisti. 15.30 Mladi val. 17.10 Mi in glasba. 18.00 »Svojo poslednjo voljo pri zdravi in čisti pameti izrekam«.

Četrtek: 8.10 Obtoženci 2. tržaškega procesa. 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Odprta knjiga. Vladimir Bartol: Ettore Mangialupi, protagonist Tržaških humoresk. 12.00 V deželi čarobne palice. 12.40 Koroška poje. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Dvignjena zavesa. 15.30 Mladi val. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Četrtekova srečanja. 18.30 Blues.

Petek: 8.10 Halo, dober dan! Tu 362875. 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Odprta knjiga. Vladimir Bartol: Ettore Mangialupi, protagonist Tržaških humoresk. 12.00 Alpe-Jadran (ponovitev). 12.40 Koroška poje. 13.20 Potpuri. 14.10 Otroški kotiček: »Pravljice, pesmice in še kaj...« 14.30 Od Milj do Devina. 15.30 Mladi val. 16.45 Posni govori. 17.10 Mi in glasba.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki (ponovitev). 10.10 Koncert v gledališču Miela v Trstu. 11.30 Odprta knjiga. Vladimir Bartol: Ettore Mangialupi, protagonist Tržaških humoresk. 12.00 Ta rozajanski glas - Oddaja iz Rezije. 12.45 Glasnik Kanske doline. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Nediški zvon. 15.00 Ciril Zlobec: Italijanska srečanja slovenskega pesnika. 16.00 Skozi tančico molka. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Janez Povše: Izzivi in pozivi Marjana Rožanca.

KATOLIŠKI GLAS

Tednik

List je nastal po združitvi goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Teden«. Prva številka »Katoliškega glasa« je izšla 2. februarja 1949.

Poduredništvo: Trst, ul. Donizetti, 3
Tel. 040/370846 - Fax 040/633307
Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Glavni in odgovorni urednik:
Dušan Jakomin

Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo
Società Tipografica Cattolica srl
Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318

Tiska: Tiskarna Budin v Gorici

Cena posamezne številke: 1200 lir

Letna naročnina: Italija	50.000
inozemstvo	70.000
zračna pošta	95.000

Oglasi: za vsak mm višine v širini enega stolpeca: trgovski oglasi in osmrtnice 1000 lir, k temu dodati 19% IVA